

Øst for Paradis præsenterer

BUGBOY

En film af Lucas Paleocrassas

Premiere d. 8. oktober 2026

Pressevisning d. 1. oktober kl. 12:30 i Gloria

Kontakt: Ditte Daugbjerg Christensen – ddc@paradisbio.dk

Trailer og EPK klip: <https://paradis.digitalepk.dk>

Brugernavn: presse - password: film

Find materialer på: <https://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=375>

SYNOPSIS

Kan et insekt ændre dit liv?

BUGBOY følger Yorgos, en genert teenager med synsproblemer, som kæmper med at finde fodfæste efter forældrenes skilsmisse. Han søger tilflugt i insekternes verden og møder fårekylningen Isabella, der åbner hans verden på uventet vis. Venskabet med Isabella bliver begyndelsen til øget selvtillid og en vej ud af ensomheden.

En varm, morsom og rørende dokumentar om identitet, venskab og mod.

Filmen er blevet til over tre års filmoptagelser, og det færdige resultat er et fængslende portræt af en ung fyr, der gennemgår en transformation mens han lærer sig selv bedre at kende. Gennem Yorgos' usædvanlige forbindelse med naturen og hans komplekse forhold til sin far, udforsker filmen hvordan skrøbelighed kan sameksistere med styrke, og hvordan selv de mindste skabninger kan lære os hvad det vil sige at høre til. Den filmiske tilgang forener realisme med metaforer; en kombination af håndholdt kamera giver følelsen af intimitet, mens makrobillederne af insekterne i samspil med det sarte lyddesign forener Yorgos' indre liv med naturens baggrunds lyde.

FESTIVALER & PRISER (udvalgte)

Millenium Docs Against Gravity, 2026, vinder af ART. DOC Award

Millenium Docs Against Gravity, 2026, vinder af Grand Prix of Lower Silesia

Thessaloniki International Documentary Festival, 2026, vinder af Onassis Film Award

BUGBOY er en hjertevarm græsk-dansk dokumentarfilm om at være anderledes og finde en styrke i det. Filmen, der føles som et varmt kram, har været nomineret til og vundet flere priser på internationale filmfestivaler. Et følsomt portræt af en genert og socialt akavet teenager i samspil med den hjemsøgende skønhed af vores omgivende mikrokosmos. Filmen reflekterer over menneskelig følsomhed med en ærlig enkelthed, og på samme tid åbner den et vindue ind til et fortryllende, forstørret perspektiv på de ofte oversete omgivelser omkring os. Det er en film, der appellerer til en bred målgruppe, på tværs af alder og kulturelle baggrunde. Filmen favner både børn og unge, der finder ro i naturen, samt voksne der bevæges af transformative dokumentarer om dyr og mennesker, der har en særlig forbindelse til hinanden. Filmen er den oplagte far/søn-film, og den italesætter tematikker som maskulinitet, fædreskab og skilsmisse.

BUGBOY er ikke en traditionel coming-of-age fortælling eller naturdokumentar, men snarere en historie, der udfoldes som en følsom sanseoplevelse. Holdet bag filmen har udtalt at de ønsker at publikum skal få en dybere form for medfølelse for følsomme unge mennesker, for ikke-menneskeligt liv og for de usynlige former for modstandsdrygtighed, der trives i bittesmå verdener.

INTERNATIONAL PRESSE SKRIVER

"En stensikker *crowdpleaser*" (*Cineuropa*)

"Rørende og nænsom" (*Eye for Film*)

INSTRUKTØR & MANUSKRIPTFORFATTER LUCAS PALEOCRASSAS

Lucas Paleocrassas er en dokumentarfilmskaber med base i Athen. Hans projekter udforsker måden hvorpå unge mennesker navigerer i perioder med forandring, identitet og tilhørsforhold. Han er draget af introverte teenagere, som er outsiders, og som ser verden på en anderledes måde.

Hans forrige spillefilm FINAL YEAR (2022) havde premiere i konkurrence på Thessaloniki Documentary Festival og den modtog prisen for Bedste Dokumentarfilm ved Olympia International Film Festival for Children and Young People, samt prisen for Bedste Græske Dokumentar ved AegeanDocs.

Paleocrassas har tidligere modtaget ARTWORKS Award og Stavros Niarchos Fondens Artist Fellowship.

FILMOGRAFI

2026 BUGBOY

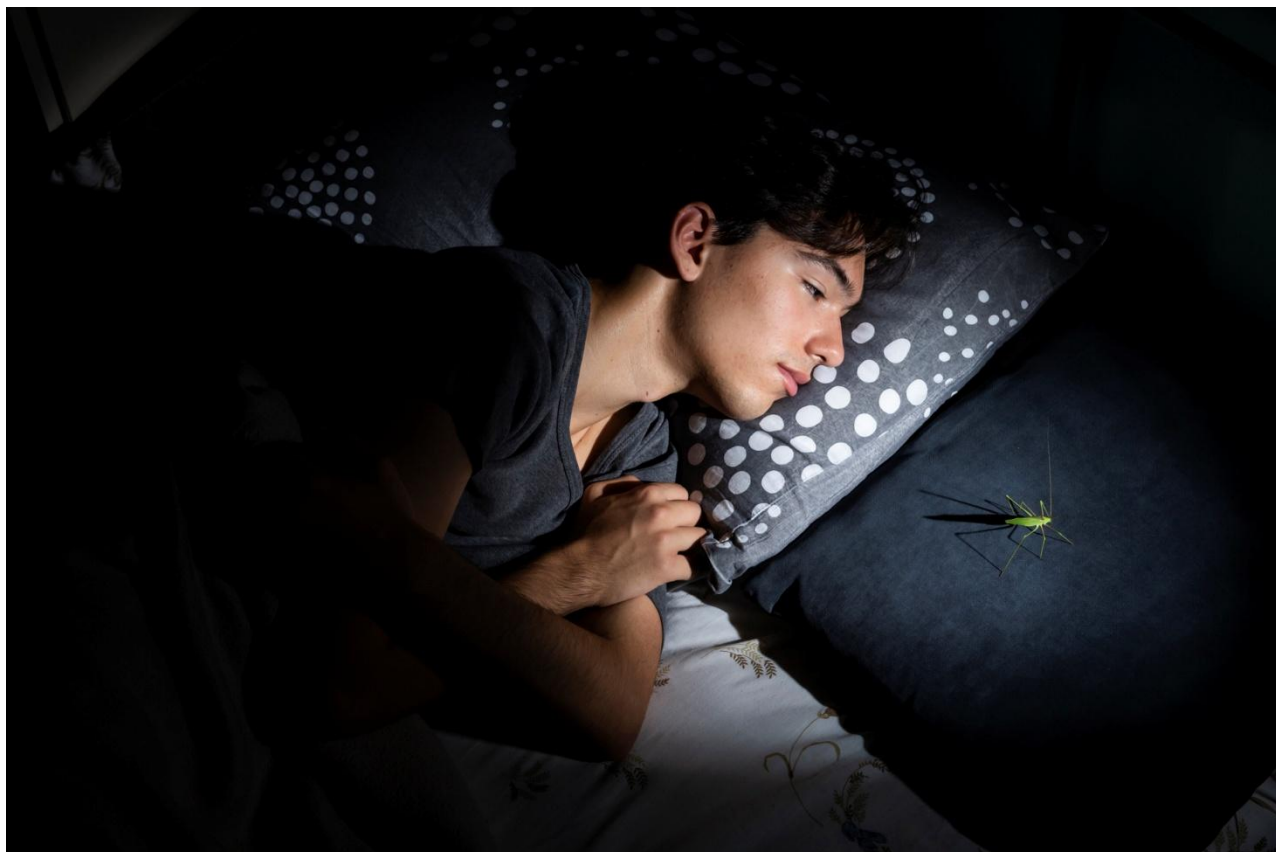
2022 FINAL YEAR

2018 CITIZEN XENOS

NOTER FRA INSTRUKTØREN

Mine projekter udforsker ofte måden hvorpå børn og teenagere opfatter verden mens de udvikler deres identitet, med et særligt fokus på introverte unge mennesker, der føler sig anderles og som har svært ved at indgå i sociale fællesskaber.

Da jeg mødte den dengang 16-årige Yorgos for første gang blev jeg ramt af hans ekstraordinære passion for insekter. Gennem de seneste tre år har han budt mig ind i hans liv og ladet mig se hvordan hans forældres skilsmisse og hans nedsatte syn har forværret hans følelse af isolation og ensomhed.

Den tillid og intimitet der udvikledes mellem os, åbnede et vindue ind til Yorgos' hverdagsliv. Jeg observerede hvordan hans verden og hans families verden blev tæt forbundet med insekternes mikrokosmos, som fungerede både som en tilflugt og som en kilde til inspiration for ham.

Fortællermæssigt er jeg inspireret af moderne eventyr om outsiders; karakterer der forekommer mærkelige for andre, men som besidder et unikt perspektiv på vores verden. Min forbindelse til Yorgos ligger i denne fælles følsomhed og hans dybe respekt for naturen.

Jeg tror på at hans historie ikke blot er et portræt af ungdommen, men også en påmindelse om at det at acceptere sig selv og modstandsdygtighed kan vokse fra de mest uventede steder, og at selv de mindste skabninger kan afsløre vores verdens skrøbelige skønhed.

INTERVIEW MED LUCAS PALEOCRASSAS I DOCUMENTARY MAGAZINE

DOCUMENTARY: Hvordan mødte du Yorgos første gang, og hvad fik dig til at indse, at hans historie kunne blive emnet for en dokumentar?

Jeg læste første gang om Yorgos i en artikel online, der havde samlet en række af hans Facebook-opslag om hans forhold til fårekylningen Isabella. Opslagene virkede næsten som en dagbog om de to, der tilbragte sommeren sammen. Jeg husker, at jeg tænkte: Hvad er det jeg læser? Der var så meget ømhed i hans synspunkt. Samtidig kunne man fornemme en vis ensomhed i den måde, han talte om hende på som en ven og ledsager. Det gjorde mig straks nysgerrig. Jeg følte trang til at udforske dette forhold og at forstå Yorgos bedre. Øjeblikket, hvor jeg indså, at dette kunne blive en dokumentar, kom, da jeg læste, hvordan Isabella til sidst døde af alderdom. I slutningen af hans opslag skrev Yorgos, at han havde beholdt hendes æg og planlagde at opfostre de nyfødte fårekylninger selv. Pludselig stod det klart for mig, at hvis jeg fulgte ham, kunne jeg se den cyklus – det forhold, han havde til Isabella – begynde forfra. Jeg ville se, hvordan han forsøgte at udfylde den plads, Isabella havde optaget i hans liv. Samtidig var jeg meget nysgerrig på, hvad der skete indeni ham – hvorfor denne hobby betød så meget, og hvilken rolle den spillede i hans følelsesliv.

Når man ser filmen, føles det som om flere genrer sameksisterer på én gang: en coming-of-age-historie, en naturdokumentar og noget mere poetisk. Hvordan greb du filmens narrative opbygning an?

For mig var disse lag aldrig rigtig adskilte. De opstod på en organisk måde. Mit hovedmål var at forsøge at skildre Yorgos' indre verden – den måde, han opfatter insekter på, og det mikrokosmos, hvor han finder trøst. Efterhånden som jeg begyndte at følge ham nærmere, opstod coming-of-age-dimensionen naturligt. Det blev klart, at hans fascination af insekter ikke bare var en hobby, men også en afspejling af hans egen transformation. Jeg ønskede også, at filmen skulle anvende en observationsbaseret tilgang, der afspejlede den måde, Yorgos observerer insekter på. Insekter behandles ofte som usynlige væsner – vi tænker på dem som ubehagelige eller unødvendige – men i virkeligheden er de overalt og er absolut essentielle for vores økosystem. Den parallel interesserede mig meget. Yorgos' historie kunne opstå på samme måde: noget, der i starten kan virke mærkeligt eller marginalt, afslører gradvist sin betydning og styrke. Til sidst bliver det, der kan virke som en mærkelig passion, en kilde til *empowerment* for ham.

Dit forhold til Yorgos – og til hans familie – spiller tydeligvis en stor rolle i filmen. Hvordan udviklede den tillid sig?

Det skete gradvist. Da vi mødtes første gang, var Yorgos en meget genert og indelukket teenager, så det tog tid at opbygge et forhold. I starten var det bare mig, uden kamera. Vi tog sammen på ture til bjergene, hvor han udforsker og samler insekter. Jeg ville vise ham, at jeg virkelig værdsatte det, han lavede, at hans passion var interessant og meningsfuld. At det var derfor, jeg ville lave dokumentaren. Til sidst begyndte jeg at tilbringe tid med hele hans familie. De bød mig velkommen i deres hjem, og lidt efter lidt blev vi meget tætte. Jeg besøgte ham næsten hver weekend. Vi spiste sammen, tog på ture sammen – det blev et meget naturligt forhold. Desuden var gennemsigtighed afgørende. Jeg var altid meget tydelig omkring, hvad vi lavede, og hvorfor. Med tiden blev kameraet mindre og mindre vigtigt. De glemte simpelthen, at det var der, og det tillod mig at være vidne til nogle meget intime øjeblikke.

At arbejde med en teenager – især en, der var mindreårig i starten – må også have rejst etiske spørgsmål. Hvordan navigerede du i den del af filmproduktionsprocessen?

Ja, absolut. Fordi Yorgos var mindreårig, da vi begyndte at filme, opretholdt vi tæt kommunikation med hans far, som var til stede omkring 90% af optagelserne. Vi sørgede for at skabe et miljø, hvor Yorgos følte sig godt tilpas. Især i begyndelsen var vi meget omhyggelige med at spørge ham, om visse ting føltes okay, eller om vi kom for tæt på. Det var vigtigt for ham at forstå, at han altid kunne sige nej. Efterhånden som tilliden mellem os voksede, blev det mere intuitivt. Jeg vidste, at hvis noget føltes for meget for ham, ville han fortælle mig det. Men vores princip var altid det samme: filmproduktionsprocessen skulle aldrig forstyrre hans velbefindende. Det var vores ansvar at tilpasse os ham, ikke omvendt.

Konsulterede I lærere, psykologer eller andre specialister under denne proces?

Nej, ikke i dette tilfælde. Men jeg har stor erfaring med at arbejde med teenagere. Min tidligere dokumentarfilm FINAL YEAR (2022) handlede også om unge mennesker, der havde vanskeligheder i skolen. Jeg fulgte dem i deres sidste to år indtil afgangseksamenene. Mange af mine tv-projekter har også fokuseret på børn, der kæmper med indlæringsvanskeligheder eller andre former for udfordringer. Så jeg er meget interesseret i historier om unge mennesker, der forsøger at finde deres plads i verden. Med tiden har jeg lært at lytte opmærksomt og give dem plads til at føle sig set og hørt. Den oplevelse hjalp mig med at opbygge et sundt forhold til Yorgos.

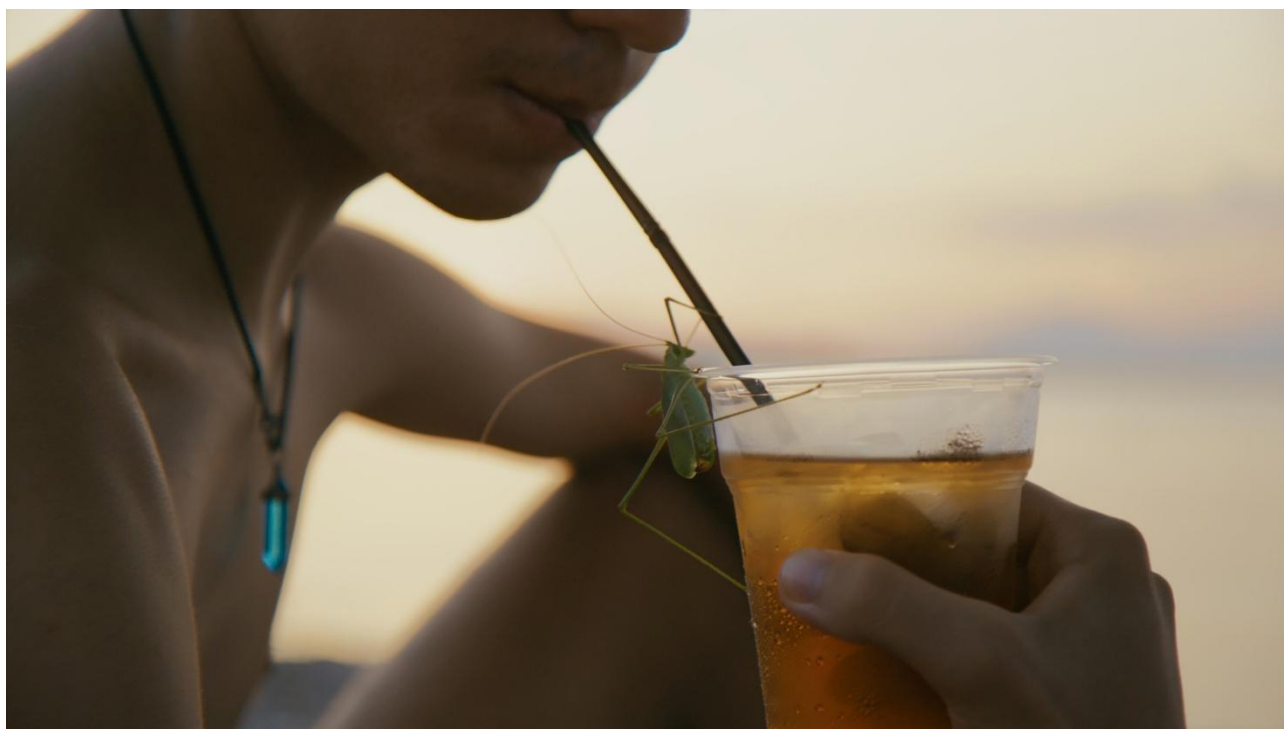
Filmens visuelle stil er slående, især nærbillederne af insekter. Kan du fortælle om dit samarbejde med filmfotograf Carlos Muñoz Gómez-Quintero?

Vores mål var at fortsætte den intime *vérité*-stil, som jeg har arbejdet med i mine tidligere film, men at forme den med et mere filmisk sprog. Vi ønskede at bevare autenticiteten og spontaniteten, samtidig med

at vi konstruerede en visuel verden, der afspejler den måde, Yorgos ser tingene på. Det betød at vi skulle skabe et mikrokosmos gennem makrofotografering. Vi brugte specielle objektiver til at fange insekterne i ekstreme nærbilleder, hvilket gør publikum i stand til at træde ind i deres verden. Samtidig forsøgte vi at bevare dokumentarens naturlige, observerende energi. Det handlede altid om at balancere disse to elementer.

Lyd spiller også en meget vigtig rolle. Hvordan greb I den dimension an?

Vi var meget heldige. Yorgos er utrolig komfortabel i håndteringen af insekter. Han kan komme meget tæt på dem, hvilket gjorde det muligt for os at optage lyde, der normalt er meget vanskelige at fange. For eksempel optog vi fårekylningernes parringskald og andre subtile lyde, der bringer insektverdenen til live. Disse optagelser blev et vigtigt narrativt element. De hjælper publikum med at opleve insekterne, ikke kun visuelt, men også lydmæssigt. Selvfølgelig forbedrede vi også nogle elementer under postproduktionen, men mange af lydene kommer direkte fra det, vi optog under optagelserne.

Du nævnte, at redigeringen tog omkring et år. Hvor meget optagelse endte I med at arbejde med?

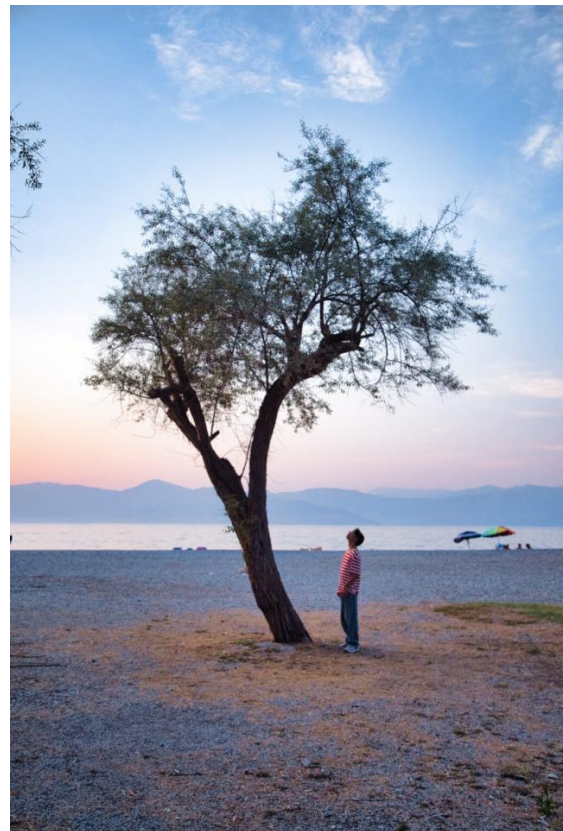
I alt optog vi omkring 70 timers optagelser. Det gav os en masse materiale at arbejde med og mange mulige retninger. Dette var dog ikke den slags dokumentar, hvor man fuldstændigt opdager historien under redigeringen. Helt i begyndelsen er processen mere abstrakt, fordi man stadig er ved at finde ud af, hvor historien kan gå hen. Men da Yorgos besluttede sig for at blive opereret for at korrigere sit syn, og da den nye fårekylning, Ferdinand, kom ind i billedet, forstod vi, at filmen i virkeligheden handlede om transformation. Yorgos' liv var under forandring, og vi var nødt til at følge den udvikling. Så selvom vi havde mange muligheder i klipperummet, forblev vi meget fokuserede på den udviklingsbue.

Filmen er en koproduktion mellem Grækenland, Danmark og Frankrig. Hvordan påvirkede dette internationale samarbejde projektet?

Fra starten var vi meget interesserede i at finde en nordisk koproducent. Især danske klippere har en stærk tradition for at arbejde med film til det yngre publikum, og det ville vi gerne udforske. Vores mål var at finde en balance mellem at skabe en film, som yngre seere kunne relatere til, og at lave noget, der også ville ræsonnere hos voksne. Historien handler om familieforhold, identitet og personlig udvikling – emner, der er universelle på tværs af alder. Koproduktionsstrukturen hjalp os enormt meget. Den tillod os at samarbejde med fantastiske professionelle mennesker og modtage værdifuld feedback på forskellige stadier af processen. For eksempel arbejdede vi med komponisten Florencia di Concilio og klipperen Estephan Wagner, som begge bragte en masse erfaring til projektet. Rent praktisk hjalp det os også økonomisk, hvilket gjorde det muligt at arbejde med veletablerede samarbejdspartnere.

Til slut vil jeg høre hvordan du forestiller dig BUGBOYS liv bliver efter filmfestivalerne? Planlægger du nogen uddannelsesmæssige eller impact initiativer?

Ja, helt sikkert. Vores græske produktionsselskab, Anemon Productions, har stor erfaring med at organisere visninger i skoler, og vi er meget interesserede i at nå ud til et ungt publikum. Vi håber, at eleverne vil se sig selv i Yorgos – eller genkende en som ham i deres eget liv. Filmen kan sætte gang i samtaler om forskellighed, empati og hvordan folk håndterer ensomhed. Samtidig har filmen også en miljømæssig dimension. Den opfordrer publikum til at genopdage deres forbindelse med naturen og se nærmere på de små skabninger, der deler vores verden. Nogle gange lever vi i et så hurtigt tempo, at vi glemmer at være opmærksomme på disse detaljer. Yorgos minder os om at sætte farten ned og lægge mærke til de usynlige venner omkring os. Hvis filmen kan inspirere til bare et lille perspektivskift, så tror jeg, den vil have opnået noget meningsfuldt.

CREDITS – BUGBOY

Instruktør	Lucas Paleocrassas
Manuskriptforfatter	Lucas Paleocrassas
Filmfotograf	Carlos Muñoz Gómez-Quintero
Klip	Estephan Wagner
Musik	Florenca di Concillio
Postproduktion, lyd	Persefoni Miliou
Postproduktion, billede	Marine Lepoutre
Eksekutiv producer	Madeleine Avramoussis
Producere	Rea Apostolides, Yuri Averof, Adam Leibovitz og Maria Stevnbak Westergren
Produceret af:	Anemon Productions, Flach Film Production, Toolbox Film
Med støtte fra:	Arte G.E.I.E, Ert, The Hellenic Film & Audiovisual Centre, i samarbejde med DR med støtte fra CNC, Det Danske Filminstitut, Procirep - Angoa

Spilletid: 88 minutter
Produktionsår: 2026
Genre: Dokumentar
Originalsprog: Græsk, Engelsk
Produktionslande: Grækenland, Frankrig, Danmark

Lanceres med støtte fra Creative Europe Programme - MEDIA of the European Union

Medfinansieret af Den
Europæiske Unions program
Et Kreativt Europa

Dansk Distribution: Øst for Paradis Filmimport ApS